

f. 4. g. 2.

ORATIO *g. 1069.*
ANNIVERSARIA

In THEATRO

REGII MEDICORUM
LONDINENSIIUM COLLEGII

EX

H. Cotes. G. 1069.

HARVÆI INSTITUTO,

Habita Die xviii OCTOBRIS 1745.

LONDINI,

Apud GULIELMUM LEWIS.

MDCCXLVI.

2

PRÆSIDI DIGNISSIMO
SOCIIS ORNATISSIMIS

REGII MEDICORUM LONDINENSIIUM COLLEGII

De Arte Medicâ optimè merentibus

Hanc Oratiunculam

Eâ, quâ par est, observantiâ,

DDD

CAROLUS COTES.

FRANCIS B. B. B. B.

SOCIETY OF NATURALISTS

FROM THE LIBRARY OF THE

THE AMERICAN MUSEUM OF NATURAL HISTORY

THE AMERICAN MUSEUM OF NATURAL HISTORY

THE AMERICAN MUSEUM OF NATURAL HISTORY

D.D.D.

CAROLUS COLLEGE

ORATIO HARVÆANA.

I Præconia amplissima ad Exequias Civium de Republica bene merentium ornandas, si virtutes laudesque eorum e Rostro efferendas, Graii Romanique optimè instituerunt: Diem profectò hodiernam, mihi vobisque, Socii spectatissimi, multis semper nominibus honorandam, (Diem ex hac cathedrâ disertissimis viris toties celebratam) Antecessorum nostrorum memoriæ, Præsentium frequentiæ, maximisque Rei Medicæ gloriæ & emolumento, sapienter dicavit Harvæus.

B

Huic

Huic quidem tam gravi & per-arduo muneri utcunque me imparem profitear, juvat tamen recolere & pro viribus commemorare tot tantosque Viros, qui sanandi Artem, rudem adhuc & incultam, Monachorum speluncis latitantem eruerunt; qui eam erroribus miserè involutam, & a sensu communi plane deviã, in rectæ demum rationis tramitem, in scientiæ lucem evocarunt.

Qui fanè Principes Medicinæ Professores quantum gloriæ quantumque felicitatis rebus nostris contulerunt, nobis Fastos Anglicanos vel cursoriè perstringentibus, satis liquidò patebit.

In bellis & barbarie veteres olim insenuerunt Britanni, de finibus, de imperio, brutorum more decertantes; nec literis adhuc humanioribus, nec vero Religionis Christianæ cultu mansuefacti.

Ex Orbe Septentrionali in Insulam Britannicam diluvii instar irruit Populus ferocior: qui
belli

belli tantum disciplinâ erudiebatur, solis atque pulveris patientiâ se ostentans, in luctâ palæstrâque semper exercitatus. Hæ illis erant artes, hæc sola studia. Doctrinæ quod erat, sibi-metipsis appropriârant Druides. Hæc etiam, quantulacunque, a cæcis Pecudum visceribus petita est, vanis auguriis & ominibus suffulta, incerta, futilis, tenebricosa. Idem quippe Legum & Religionis Interpretes, populum præ inscitiâ meliùs obtemperaturum, proinde nocte spississimâ involvère, fictorumque Numinum larvis lusêrunt. Hinc Jovem imperium cœlestium tenere, Martem bella gerere contendebant: Hinc Apollinem precibus exoratum, morbos ab hominibus depellere finxere; eundem iratum, luem perniciemque per populos jaculari. O cæca tempora, hodiernis quidem Empiricis multum invidenda! Omnibus enim omnia tutò polliceri licuit: Si prosperè res cesserant, sibi gloriam vendicârunt; sin malè, Numen implacabile falsò conquesti sunt.

An in his quærenda est Medicinæ Scientia?
tantisne in tenebris lux investiganda est?

Trajecere postea ex Italiâ Romani Duces
Angliam nostram subigendi studio: nec tamen
subegerunt. Tunc temporis Romæ quam plu-
rimi florere clarissimi & disertissimi Viri, qui
varia doctrinæ munera, quæ a Græcis accepe-
rant, ad summum usque apicem evexerunt.
Artium vero politiorum paucissima vestigia no-
bis transmontanis insularibus post se relique-
runt. At quidem proculdubio ante Cæsarum
tempora, Ars medica non tanto apud Roma-
nos pretio erat, quanto apud alias Gentes hu-
maniores. Ineunte enim populi istius ætate,
in bellis solummodo, ut diximus, versati Ro-
mulidæ, in hostibus subjugandis finibusque ex-
tendendis semper exercitati, artes cæteras om-
nes, quasi vanas atque inutiles nihili pendebant.
A Græcis primò in Latium derivantur artes
ingenuæ literæque humaniores. Hos debel-
lantibus Romanis, multi Romam perducuntur
captivi;

captivi; inter alios, Duces, Philosophi, Medici. Hinc accidit, viros illustrissimos in captivis servisque numerari, qui ingenii viribus animorumque magnitudine fasces potius & imperia mereri viderentur. Cum verò Roma, triumphis suis lassata, orbem ferè universum subjugaverat, togæ jam tandem arma cessèrunt. Artes igitur politiores promoveri cæperunt, studia liberalia crescere & foveri: & Medicina, Scientia illa salutaris, suum etiam apud Romanos honorem sub Cæsarum auspiciis meritissimò accepit.

Sin vero confitendum sit, in Mundi juventute non tantum coli Medicinam, quantum in seculis ad nos propius accedentibus: id sanè omne tribuendum est dierum illorum summæ tam temperantiæ, quàm laboribus saluberrimis. Vitæ continentia, victûsque tenuitas Veterum vires & vigorem sustinebat: & parca illa vivendi ratio, exercitationi conjuncta, omnem morborum penè fomitem removet. At divitiis

C

postea

postea crescentibus crevit luxuries; a luxurie morbi effluxere; quibus aut præcavendis, aut sanandis, blandissima sua auxilia, & alas propè divinas extendebat Medicina.

In Britannia quidem nostra, olim toto orbe divisâ, vix Commericii ullius particeps, necdum opibus & luxurie contaminatâ, morborum cohors seriùs grassata est: adeoque seriùs Medicina se evexit. Porro sub Monachis (qui fraudibus an inscitâ magis innotescerent, meritò dubitandum est) Ars medendi, si quidem tunc temporis ulla fuerit, verbis magis quàm rebus, opinionibus potius quàm veritate, innixa est. Tanta scilicet Ignorantiæ nubes terram nostram jam diu obumbraverat, artesque ferè universas penitus suffocârat: & si qua fortè usquam Doctrinæ scintillula, in Monachis istis & Empiricis languidiùs apparebat. Quin, dictu mirabile! eò usque patriæ infelici Nox ista incubuit, ut Henrico etiam regnante, ejus nominis octavo, non pauci extiterint

terint in Angliâ, Medicorum titulis falsô dignati, qui (ut Regni Statuta hodie testantur) vel literas nescivêre.

Sic jacentem obrutamque, cognatas inter scientias, Medicinam, admirabili ingenio primus vindicavit, amplissimâque munificentia provexit Linacrus. In Aula plurimum authoritate valebat; quâ copiam & facultatem a Rege obtinuit, senatûs deinde decreto confirmatam, clarissimæ hujus Societatis statuendæ. Tanti tamque sapientis Fundatoris laudes, & egregiâ erga nos patriamque suam merita, anno recurrenti lætissimi celebramus. Quo ingenii vigore, quo acumine pollebat! Quantus inter omnes sui temporis literatos eminebat, tam Græci, quàm Romani sermonis peritissimus! Jam verò Hippocratis sui exemplum secutus (qui a Patriâ longius in barbaras nationes, ut scientiam suam perfectiorem redderet, Pontum usque & Scythiam navigavit) Linacrus noster incredibili doctrinæ fiti, terras externas Italasque

que regiones studiosius circumibat. At nec intra Italiam subsistere, credulove animo mundum in scriptis duxtaxat aut tabulis Geographicis lustrare contentus, fines remotissimos peragraré maluit, ipsos cominùs & fideliter intueri, inque oculos suos gentium omnium historias, mores literasque transcribere. Inito demum undequaque cum doctissimis quibusque tam Medicis quam Philosophis commercio, in patriam redux magno cum honore nec non summâ cum fiduciâ ab Henrico Angliæ rege excipitur. Regii quippe Archiatri provinciam fortitus, Arthuro etiam Walliæ Principi, regnique hæredi constitutus est Præceptor. Quæ sanè munera sanctissimè administravit; & regium suum discipulum, de quo patria universa spes maximas conceperat, disciplinis excultioribus, moribusque Principe dignissimis erudit. Tum demum Linacrus, favorem illum insignem quo apud curiam oneratur, non (ut plurimùm fit) commodo suo privato, sed reipublicæ Medicæ emolumento impendit.

impendit. Discipulos suos per oppidum spargi & dissipari vidit; rudes interim & indoctos quamplurimos, unico quæstus amore incitados, medicorum nomina sibi falsò vendicare, in Medicinæ dedecus & Reipublicæ detrimentum. Probè etiam intellexit, quantum valent ad artem scientiamve aliquam perficiendam Hominum eadem studia exercentium Celebritates liberæ & Consilia frequentia. In unum igitur gregem, & quasi familiam, veros Medicinæ Professores convocavit Linacrus: prospexit simul vir prudentissimus, ne qui nugatores, Medicinæ limine vix salutato, de valetudine humanâ impunè luderent. Leges quippe publicas Collegio instituit, quibus coerceretur Empiricorum ignorantia, & populi salus tanquam præsidio muniretur: statutis etiam sanctissimis prudenter ordinavit, ut focii successores arctissimâ consuetudine, & honestâ inter se disciplinâ conjuncti, fraternitatis adhuc teneræ quasi infantiam nutrent, opibusque suis indies in melius referrent. Sperati ab eo successus

adeò prosperè cefferunt, ut non deesse jactemur, nec defuturos olim in hoc Collegio auguremur, qui ingenii simul doctrinaeque dotibus, cum ceteris quibuscumque cujuscunque demum gentis Medicis contendant.

Nec spem aliam de cognatâ arte concipere fas est: Communitatem enim Chirurgicam cum Barbæ Tonforibus malè cohærentem, Regis optimi sub auspiciis, nuperrimè separavit Senatus.

Linacram suum subsequitur Caius, antecessore maximo non indignus: Caius, ab universis hominum ordinibus summo in pretio & deliciis habitus. Huic potissimum cordi erat scientiæ suæ & reipublicæ emolumentum. Provinciam, quam nactus est, egregiè administravit. In Medicinæ tyronibus sese ultro præbuit præceptorem eruditum, & patronum munificum. Linacri sui cathedram eruditione eximiâ Præses ornavit, Medicam-
que

que dignitatem solertiâ haud vulgari adauxit,
Collegii Vindex & Propugnator acerrimus.

Atqui manca quodammodo & imperfecta videbatur medendi Scientia, Anatomîâ nondum penitiùs indagatâ. Sensit hoc Cadwaldus, vir eruditissimus, nullo non Medicinæ munere donatus: Viroque prænobili Lumlæio in honoris partem adscito, res chirurgicas in his mœnibus solenniter celebrari liberalitate suâ primus effecit.

Sensit hoc Gulstónius, qui in campo anatomico operam suam feliciter navavit: trinasque in hoc Collegio Prælectiones ad fabricam humanam variasque ejus dotes explicandas instituit stipendioque satis amplo honestavit. Cujus sanè instituti, quorumque studiorum, quàm uberes fructus ex hac cathedrâ collegit Orbis literatus, societatis nostræ testentur annales.

Tandem

Tandem enim aliquando, quasi novum fidus, emicuit Harvæus; qui sanguinis circuitum primus detexit, dilucidè explicuit, medicinæque rationalis posuit fundamentum. Non casu ille, aut fortuito, veritatem tantam affecutus est, sed ex plurimis tam vivorum quam mortuorum dissectionibus, labore indefesso patefecit, & ratione firmissimâ inconcussam stabilivit. Quicquid a successoribus suis in re medicâ utile aut memorabile prodivit, id omne ex hoc invento quasi effluere & emanare videtur. Ex hac profectò lampade corporis auctûs simul & decrementi, sanitatis & morborum, vitæ mortisque causæ dilucidantur. At tanti nominis famam dignè commemorare & bonorum omnium copiam, quæ in gentem humanam ex hoc fonte derivantur, plenius recensere, Librum potius quam Orationem postulare. Sit verbo venia; plus ei, quam Medicis omnibus antecessoribus, plus quam ipsi Hippocrati debet Medicina rationalis. Quid verò

verò alia Harvæi beneficia ad nos propius spectantia præteream? Patrimonio quidem suo, & (quod rarissimum est) vivus ipse Collegium locupletavit. Tantis fit pro meritis digna gloriæ remuneratio. Quantò tamen majora laudum præconia Tu tibi, vendicas, Harvæe, qui Collegii honorem scriptis magis quam patrimonio ampliâsti? Quique socis alios quamplurimos præclarissimo ardore ad vestigia tua premenda accendisti? Tibi debemus Lowerum, qui cordis texturam, fabricamque admirabilem, motûsque ejus causas & principia denudavit. Tibi Glissonium, qui, hepatis usu suo simplice restituto, aureo ipsius flumini vanas furtivasque dotes eripuit.

Omnes sanè in re medicâ viros excellentes, qui Collegio nostro honori fuêre, collaudare ætant Orationis termini. Paucos ex copiâ se-

E

ligamus

ligamus. Mayernium, ex igne Philosophum;
favore regio Archiatrum, qui Calomelan pri-
mus in patriam nostram transtulit, medicamen-
tum perutile & multo nomine celebrandum,
commemorare fas sit!

At, at, Sydenhamum nefas esset filere:
Qui, si quis usquam alius, ad certam Me-
dicinæ praxin illustrandam, facem ex scrip-
tis clarissimam præstendit. In iis enim veræ
morborum historiæ, cujuscunque temporis,
statûs, vel ætatis, signa concomitantia, vices-
que eorum variæ, fidâ tanquam tabellâ, de-
lineantur. Si quid verò in nodis difficillimis,
in reconditissimis naturæ arcanis indagandis,
fortè dubitaret, remoto omni ambitionis fucò,
sefe planè dubitare, imò & nescire, fateri non
pudebat. Tanta inerat in peritissimo illo viro
verecundia, nuda simplicitas fidesque integer-
rima. Quid læta possint disciplinæ rudimenta,
quid

quid in faustis penetralibus ritè nutrita indoles, testetur Sydenhamus, fundatorem nostrum Linacrum ad suaves illos scientiarum fontes in Domo Chichleianâ Oxoniæ secutus: quos ipsi etiam fas sit, cui sermonem hodiernum ad vos habere contigit, summa cum voluptate delibâsse gloriari.

Inter primos etiam memorandus est Radclivius, medicorum sui temporis facilè Princeps: Vir ingenii sanè peracuti; in præfagiis morborum, crisibusque observandis felicissimè perspicax; & in viris æquè ac morbis perscrutandis oculatissimus. In summo apud omnes honore habebatur, ab ægris dubiisque cujuscunque ordinis avidissimè sollicitatus. Nec mirum quidem cuiquam videbitur, Viro sic undique invitato, lætisque successibus sæpissimè potito, thesauros uberrimos, torrentis ritu, affluxisse: quos ille moriens Academiae suæ gratissimus legavit. Hinc tanti Viri memoriae sacra, inter sedes Apollini peramatas superbissima

perbissima erigitur Bibliotheca. Adhuc tamen majora, & si bonus auguror, reipublicæ Academicæ eximiè profutura, a nobilissimis testamenti ejus Curatoribus supersunt perficienda. Videor mihi videre e residuis exsurgere Nosocomium Oxoniæ Radclivianum. Ibi pauperes miserrimi quaquaversum confluentes, perfugum sibi & solamen invenient. Ibi, quasi in scholâ perfectissimâ, juniores Medici, scientiæ prius theoriâ imbuti, in praxin ipsam penitus intuendo, animos suos experientia confirmabunt.

Post Radclivium, multo cum honore & desiderio, quotannis celebratur Friendius: qui ingenio optimo eruditionem multifariam feliciter conjunxit: qui, Philosophiâ Neutonianâ instructissimus, operationibus Chymicis lucem optimam dedit: qui, Hippocratem ipsum, interpretatione suâ melius Latinè loqui, quam antea Græcè loquebatur, docuit.

Inter

Inter cæteros Societatis nostræ sodales commemorandos, in Pelletti laudibus lubentissimè hæreo. Quoties illum, Præses colendissime, Fratresque spectatissimi, Præsidis munus, summâ gratiâ, & eâ quâ par erat dignitate obuentem conspexistis? Socium amicissimum, Civem optimum, Medicum perspicacem, & pereruditum probè cognovistis, cordatissimè amâstis. Ipsum verò nobis surreptum parciùs deflebimus, cum virtutes ejus immortales animis contemplamur. In illo enim Epicuri Philosophiam, moribus Epicureis minimè contaminatam, Aristotelis acumen sine defectibus Aristotelicis, Newtoni Mathesin, salemque simul Atticum suaviter coeuntes suspeximus. Apicem denique illum Philosophiæ attigisse videtur, nil admirari.

Absolutis tandem mortuorum præconiis, in superstitum laudes lætius excurrerem. Quantum illic campi, quam ingens patescit area! Dum verò famam Antecessorum nostrorum

animi

F

depingere

depingere conatus sum, in Te, Præses dignissime, ora omnium atque oculi sæpe convertebantur. Cujus quidem virtutes si celebrare aggrederer, quicquid de Linacro quicquid de Caio, focisque aliis clarissimis memorabile prædicatum est, ab initio jam repetere coactus essem.

Ignoscite, quæso, Auditores, si quid paulo ingratus, inter Diei hujus festivitatem vel levissime attingam. At dolendum est certè, spirare adhuc Medicastris aliquot turpes & inexpertos, qui per compita, per confortia anicularum currentes, verbis magniloquis, promissisque audentibus fidem heu! nimiam inter credulos obtineant: Nos verò pro viribus morbum istum virorum, & reipublicæ pestem strenuè conculcemus; stragesque, quas quotidie meditantur, innumerabiles, diligentia nostrâ & sedulitate coerceamus. Adfunt nobis Mæcenates Patricii, illustrissimo sanguine oriundi, Spartæ huic nostræ decora & tuta-

mina.

mina. Nec defunt (nec, uti spero, deerunt unquam) Societatis hujus Fratres, qui potentium favore adjuti, honestâ Antecessorum emulatione accensi, Patriæque suæ semper amantissimi, Deo optimo Auspice, Civium salutem felicissimè consulant.

F I N I S.

...Nec desunt (nos, ut spero, doctus
 ...Societas hujus Fratres, qui poter-
 ...tiam favore adhibuit, honesta Amicorum con-
 ...latione acceperit. Patreque hunc semper amari-
 ...tissimum, Deo optimo Auxilio, Civium saluti
 ...sollicitudine consulant.

I V I

